

[Finansministeren.]

hustru, og vi er gået et væsentligt skridt længere med hensyn til, at et større beløb af fællesindtægten kan overføres til hustruens selvstændige beskatning.

Dette er et oplæg, som man kan drøfte videre, og hvor en række enkeltheder naturligvis må undersøges og forhandles under det videre udvalgsarbejde. Men jeg vil gerne understrege, at hovedsigtet i dette oplæg er for regeringen væsentligt, og jeg håber, at der under udvalgsbehandlingen vil vise sig tilslutning til, at disse lovforslag kan gennemføres så hurtigt, at de kan få virkning for det kommende skatteår.

Grünbaum (S):

Jeg skal ligesom finansministeren undlade at gå ind på en hel række enkeltheder, men har bare et par ting, jeg gerne vil sige.

Først vil jeg sige vedrørende de medhjælpende hustruer, som jeg ikke fik nævnt i mit første indlæg, at vi er glade for det forslag, der her foreligger, vi betragter det som et fremskridt. Men vi mangler finansministerens forslag til en udvikling på det øvrige område inden for ægtefællebeskatningen, hvor der jo fra Poul Dahlggaard-udvalget også foreligger forslag, sådan at man kan komme videre med den særskilte beskatning, måske helt ophæve sambeskatningen. Det er en mangel, at det ikke er med i denne reform, men det er jo også noget, der kan tages op under udvalgsarbejdet.

Så vil jeg også gerne sige, at jeg fuldt ud anerkender finansministerens bestræbelse på at skabe balance mellem lønmodtagerne og de erhvervsdrivende i spørgsmålet om rentefradrag. For det er jo rigtigt, at det er her, vi har haft vores problemer, og andre end den nuværende finansminister har været ængstelige ved at gå for hurtigt frem, for at netop lønmodtagerne ikke skulle komme i klemme ved en ophævelse af retten til at trække renter fra. Finansministeren har altså gjort et prisværdigt forsøg på at skabe balance ved at sige: det er både lønmodtagerne og de erhvervsdrivende, denne regel gælder for.

Men dette er ikke tilstrækkeligt. Det er kun den ene side af sagen. Den anden side af sagen er jo, hvordan denne regel virker på skattebyrdens fordeling, uanset dette balancerforhold. Der kan man jo ikke komme

uden om, at en regel om, at man ikke kan trække de første 4.000 kr. fra, da ganske afgjort virker til skade for folk med små renteudgifter, og det vil først og fremmest sige den store masse af parcelhusejere, men også andre. Det kan man ikke komme udenom at diskutere under den gennemgang, vi skal have af disse lovforslag. Vi mener, at det faktisk er asocialt at sige, at man ikke kan trække de første 4.000 kr. fra, men hvis man har nogle kæmperenteudgifter og bor i en kæmpeluksusvilla, så kan man godt trække de meget store renter fra.

Man får jo selvfølgelig den begrænsning, som ligger i de 4.000 kr. ved dette forslag. Men vi trænger altså til at få en anden ordning. Jeg ved ikke, om det, jeg nu siger, er en løsning. Jeg sad og tænkte på, at man jo også kunne sige en procentsats i stedet for et fast beløb, at man f. eks. ikke måtte trække 20 pct. eller 25 pct. fra. Så ville det jo altså blive betydeligt mere for dem med de meget store renteudgifter. Så kommer der et problem i forhold til de selvstændige erhvervsdrivende, men det må vi også se på. Forslaget, som det ligger nu, er altså ikke socialt forsvarligt, og det må laves om.

Så vil jeg gerne sige til hr. Christophersen, som jo efter min mening svang sig meget højt op, helt op i skyerne eller måske oven over skyerne, helt op i den blå luft, når han talte om de store skattelettelser, der lå for skatteyderne i det forslag her, at det jo er ganske forkert. Her har finansministeren jo været betydeligt mere saglig i sin fremsættelsestale — jeg skal citere et ganske lille stykke, hvor finansministeren siger:

„De finanspolitiske indgreb, der skal ledsage skattereformen, skal have en sådan styrke, at de ikke blot opvejer den forbrugsforøgelse, som den store skattenedsættelse og ophøret af de midlertidige afgiftsforhøjelser vil medføre. De skal samtidig kunne sikre en fortsat rolig udvikling i den indenlandske efterspørgsel gennem 1975.“

Altså det finansministeren siger her, er, at de lettelser, der gennemføres, skal mere end opvejes af finanspolitiske indgreb. Det er en ganske klar udtalelse, og jeg tror også den er realistisk, men så synes jeg ikke, man skal svinge sig op i den blå luft med disse kæmpeskattelettelser, som regeringen nu taler om. Regeringen lover ingen skattelettelser, den